

Καλήν εσπέραν άρχοντες,
αν είναι ορισμός σας,
Χριστού την Θεϊαν γέννησιν,
να πω στ' άρχοντικό σας.

Χριστός γεννάται σήμερα,
εν Βηθλεέμ την πόλη,
οι ουρανοί αγάλλονται,
χαίρει η φύσις όλη.

Εν τω σπηλαίω τίκτεται,
εν φάτνη των αλόγων,
ο βασιλεύς των ουρανών,
και ποιητής των όλων.

Πλήθος αγγέλων ψάλλουσι,
το Δόξα εν υψίστοις,
και τούτο άξιον εστί,
η των ποιμένων πίστις.

Εκ της Περσίας έρχονται,
τρεις μάγοι με τα δώρα,
άστρο λαμπρό τους οδηγεί,
χωρίς να λείψει ώρα.

Φτάνοντας στην Ιερουσαλήμ,
με πόθο ερωτώσι,
πού εγεννήθη ο Χριστός,
να πάν να τον ευρώσι.

Δια Χριστόν ως ήκουσε,
ο βασιλεύς Ηρώδης,
αμέσως εταράχτηκε,
κι έγινε θηριώδης.

Διοτί πολλά φοβήθηκε,
δια την βασιλείαν,
μην του την πάρει ο Χριστός,
και χάσει την αξίαν.

Κράζει τους μάγους και ρωτά,
πού ο Χριστός γεννάται,
εν Βηθλεέμ ηξέρομε,
ως η Γραφή διηγάται.

Τους είπε να υπάγουσι,
και όπου τον ευρώσιν,
αφού τον προσκυνήσουσιν,
να παν να του ειπώσιν

Όπως υπάγει και αυτός,
για να τον προσκυνήσει,
με δόλο ως μισόθεος,
για να τον αφανίσει.

Βγαίνουν οι Μάγοι τρέχοντας,
και τον αστέρα βλέπουν,
φως Θεϊκό κατέβαινε,
και με χαρά προστρέχουν.

Φτάνοντας εις το σπήλαιο,
βρίσκουν την Θεοτόκο,
και εβάστα στας αγκάλας της,
τον Άγιόν της Τόκο.

Γονατιστοί τον προσκυνούν,
και δώρα του χαρίζουν,
σμύρνα χρυσό και λίβανο,
Θεό τον ευφημίζουν.

Τη σμύρνα 'ναι ως άνθρωπον,
χρυσόν ως Βασιλέα,
και λίβανον 'ναι ως Θεόν,
σ' όλην την ατμοσφαίρα.

Αφού τον προσκυνήσασιν,
ευθύς πάλι μισεύουν,
και τον Ηρώδη μελετούν,
να πάνε για να εύρουν.

Άγγελος εκ των ουρανών,
βγαίνει τους εμποδίζει,
από άλλην οδό να πορευτούν,
αυτός τους διορίζει.

Και πάλι άλλος Άγγελος,
τον Ιωσήφ προστάζει,
εις Αίγυπτο να πορευτεί,
και εκεί να ησυχάζει.

Να πάρει και την Μαριάμ,
μαζί με τον υιόν της,
γιατί ο Ηρώδης εζητεί,
τον τόκο τον δικόν της.

Μη βλέποντας ο Βασιλεύς,
τους μάγους να γυρίζουν,
στην Βηθλεέμ επρόσταξε,
παιδί να μην αφήσουν.

Χιλιάδες δεκατέσσερις,
σφάζουν σε μια ημέρα,
θρήνο κλαυθμό και οδυρμό,
είχε κάθε μητέρα.

Και επληρώθη το ρηθέν,
Προφήτου Ησαΐου,
ως και των άλλων προφητών,
και του Ιερεμίου.

"Θρήνος ηκούσθη εν Ραμά, Ραχήλ τα τέκνα κλαίει,
παραμυθὴν οὐκ ἤθελε, ὅτι αὐτὰ οὐκ ἔχει.

Ἰδοὺ ὅπου σας εἶπαμε ὅλην τὴν υμνωδίαν, καὶ τοῦ Χριστοῦ
μας Ἰησοῦ, γέννησιν τὴν ἀγίαν.

Σ' αὐτὸ τὸ σπίτι που 'ρθαμε,
πέτρα νὰ μὴν ραγίσει,
καὶ ὁ νοικοκύρης τοῦ σπιτιοῦ,
χίλια χρόνια νὰ ζήσει.

Καὶ αφοῦ σας καληνυχτίσουμε,
πέστε νὰ κοιμηθεῖτε,
ὀλίγον ὕπνον πάρετε,
καὶ εὐθύς νὰ σηκωθεῖτε.

Να βάλετε τα ρούχα σας,
εύμορφα να ντυθείτε,
στην εκκλησία τρέξετε,
εκεί να πορευθείτε.

Ν' ακούσετε με προσοχή,
όλην την υμνωδίαν,
του Ιησού μας του Χριστού,
γέννησιν την Αγίαν.

Και όταν θα γυρίσετε,
εις το αρχοντικό σας,
ευθύς τραπέζι στρώσετε,
βάλτε το φαγητό σας.

Και τον σταυρό σας κάνετε,
γευθείτε ευφρανθείτε,
δώστε και κανενός φτωχού,
όπου το εστερείται.

Δώστε και μας τους κόπους μας,
αν είναι ορισμός σας,
και ο Χριστός μας πάντοτε,
να είναι βοηθός σας.

και του χρόνου...